ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr. A420306017
Lietas arhīva Nr. AA43-0923-18/4
ECLI:LV:ADAT:2018:1025.A420306017.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2018.gada 25.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Roze Paegle,
tiesneses Irina Kaļiņina un Margarita Osmane

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pienākumu izpildītājas 2017.gada 20.septembra lēmuma Nr.30.2-22.9/5013 atcelšanu un par mantisko zaudējumu atlīdzināšanu, sakarā ar SIA /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 26.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] No 2016.gada 30.novembra līdz 2017.gada 7.jūnijam nodokļu administrācija veica pieteicējai pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par periodu no 2016.gada 1. līdz 31.jūlijam.

2017.gada 7.jūnijā Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) amatpersona pieņēma lēmumu Nr.30.2-23.10/25293 par audita rezultātiem, ar kuru:

1) samazināta no budžeta atmaksājamā PVN summa par 2016.gada jūliju par 19 320 *euro* un aprēķināta soda nauda 5796 *euro*;

2) saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 109.panta pirmo daļu, 110.panta 1.punktu un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 28.panta piekto daļu no pieteicējas prasītās PVN pārmaksas atzīti par pamatotiem 17 674,74 *euro*, bet atteikts atmaksāt 19 320 *euro*;

3) saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu aprēķinātā soda nauda noteikta 2898 *euro* apmērā.

[2] Pieteicēja apstrīdēja lēmumu par audita rezultātiem daļā, ar kuru samazināts no budžeta atmaksājamais PVN un aprēķināta soda nauda, kā arī atteikts atmaksāt PVN pārmaksu 19320 *euro.*

[3] Ar VID ģenerāldirektora pienākumu izpildītājas 2017.gada 20.septembra lēmumu Nr.30.2-22.9/5013 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts lēmums par audita rezultātiem.

[4] Pieteikumā par Lēmuma atcelšanu norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] VID ir apstrīdējis vienu darījumu par koka dēļu sagarumošanas līniju ar SIA /Nosaukums B/. VID nav ievērojis tiesiskās paļāvības principu un vienlīdzības principu. Nobeiguma sarunas protokolā minēti divi strīdus darījumi – ar SIA „Wood AB" un ar SIA /Nosaukums B/, kuriem VID bija konstatējis vienādus trūkumus. Savukārt lēmumā par audita rezultātiem tiek apstrīdēts tikai darījums ar SIA /Nosaukums B/.

[4.2] Ir pārkāpts likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta trešajā daļā noteiktais termiņš audita veikšanai, jo lēmumam par audita rezultātiem bija jābūt pieņemtam 2017.gada 1.martā, nevis 2017.gada 7.jūnijā.

Pieteicēja neapstrīd to, ka audita termiņā netiek ieskaitīts laiks, kad tiek pieprasīta informācija no ārzemēm, bet apstrīd VID ģenerāldirektores 2017.gada 21.marta lēmuma nepieciešamību un pamatotību, jo lēmuma pamatojumā nav motivēts, kādu informāciju nepieciešams iegūt.

Pēc informācijas iegūšanas no Igaunijas par darījumu ar uzņēmumu SIA „Wood AB" VID nav pieprasījis nekādu papildus informāciju. Turklāt darījumu ar minēto uzņēmumu VID neapstrīd.

Divas dienas pēc lēmuma pieņemšanas par audita termiņa pagarinājumu tika nomainīti auditori.

Pēc termiņa notecējuma VID nebija tiesīgs izdot pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu.

[4.3] VID amatpersonām ir tiesības veikt auditu saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10.panta pirmās daļas 10.punktu un 4.panta otrās daļas 3., 9. un 12.punktu.

2016.gada 10.novembra lēmumu Nr.30.2-23.10/55061 par audita uzsākšanu nav pieņēmusi VID ģenerāldirektore.

Audita veicēji norīkoti veikt auditu, neievērojot tiesību normās noteikto kārtību, jo nav iesniegtas VID ģenerāldirektores izdotas pilnvaras vai amatpersonu amatu apraksti, kas pilnvarotu attiecīgās amatpersonas veikt auditu pieteicējai.

Arī tad, ja būtu iesniegta VID ģenerāldirektores izdota rakstveida pilnvara /pers. A/, lēmums būtu prettiesisks, jo to vienpersoniski ir pieņēmusi VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu ceturtās audita daļas vadītāja.

[4.4] VID ir ignorējis pieteicējas pārstāvja skaidrojumu, ka iekārtas, kas tika iegādātas no SIA „Wood AB" un SIA /Nosaukums B/, ir lietderīgas tikai komplektā, tāpēc abas iekārtas tika iegādātas vienlaicīgi.

[4.5] VID nepamatoti apšauba SIA /Nosaukums B/ izdoto pilnvaru /pers. B/, izmantojot tādu informāciju, kas nav pieejama nodokļu maksātājam. Pieteicējai bija pienākums pārliecināties tikai par /pers. B/ paraksta tiesībām.

[4.6] Pretrunīga un apzināti maldinoša ir VID informācija, ka SIA /Nosaukums B/ nav deklarējusi darījumu ar pieteicēju. VID ir pētījis tālāko darījumu ķēdi ar SIA /Nosaukums B/ tālākajiem darījumu partneriem, nonākot pie nepareiziem secinājumiem.

[4.7] Nodokļu administrācijas amatpersonas ir pārliecinājušās par to, ka iegādātās iekārtas darbojas un ka tās atrodas pieteicējas īpašumā. Kļūdas dokumentācijā pašas par sevi vēl neliecina par darījuma fiktīvu raksturu.

[5] Rakstveida paskaidrojumā VID pieteikumu neatzīst, bet uztur Lēmumā ietverto pamatojumu. VID vērš uzmanību uz to, ka pieteicējas amatpersonu un tās darījumu partneru amatpersonu sniegtie paskaidrojumi par strīdus darījumu norisi ir pretrunīgi. Nesakrīt arī pieteicējas amatpersonas sākotnēji sniegtie paskaidrojumi ar vēlāk sniegtajiem paskaidrojumiem. VID uzskata, ka auditā vēlāk iesniegtie dokumenti faktiski tikuši noformēti citā datumā, nekā norādīts dokumentos. Pieteicējai nav tiesību uz zaudējumu atlīdzinājumu, jo Lēmums ir tiesisks. Turklāt pieteicēja nav iesniegusi dokumentus, kas apliecinātu rēķinu (par advokāta sniegto juridisko palīdzību) apmaksu.

[6] Administratīvā rajona tiesa ar 2018.gada 26.februāra spriedumu pieteikumu noraidīja, pamatojoties uz turpmāk minētajiem motīviem.

[6.1] Lietā ir strīds par pieteicējas tiesībām atskaitīt priekšnodokli par strīdus darījumiem ar SIA /Nosaukums B/.

[6.2] Tiesa atsaucās uz Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkta 1.apakšpunktu, kā arī uz tiesu praksē nostiprinātajām atziņām (*sk. Augstākās tiesas 2006.gada 17.janvāra spriedumu lietā Nr.SKA-9, 2006.gada 16.maija sprieduma lietā Nr.SKA-213/2006 12.punktu, 2006.gada 17.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-466/2006 13.punktu, 2007.gada 26.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-154/2007 un 2008.gada 29.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKA-269/2008, kā arī Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 21.jūnija sprieduma apvienotajās lietās Nr.C-80/11 un Nr.C-142/11 Mahageben 39. –50.punktu*).

Lai rastos tiesības atskaitīt priekšnodokli, ir jākonstatē, ka darījums ir faktiski noticis (pēc tā ekonomiskā un juridiskā satura), iegādātā prece vai saņemtais pakalpojums izmantots savas saimnieciskās darbības nodrošināšanai, darījums veikts ar citu VID reģistrētu ar PVN apliekamo personu (proti, tieši ar rēķinā norādīto personu) un gadījumā, ja VID apšaubījis darījuma faktisko esību, nepieciešams konstatēt, vai pieteicējs zināja vai arī viņam bija jāzina, ka viņš piedalās ar krāpšanos saistītā darbībā.

[6.3] Tiesa atsaucās uz likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto, kā arī uz 7.panta pirmo daļu un atzina, ka grāmatvedībā atspoguļojami tikai tie saimnieciskie darījumi, kas pamatoti ar attaisnojuma dokumentu, un šādiem darījumiem jābūt patiesiem, proti, tiem patiesi jāatspoguļo komersanta saimnieciskā darbība.

Savukārt, ja tiek konstatēts, ka attaisnojuma dokuments satur būtisku nepatiesu informāciju par darījumu, cita starpā, ja ar pierādījumiem apstiprinās, ka darījums vispār nav noticis, tad atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantam šādu dokumentu nav pamata uzskatīt par attaisnojuma dokumentu un šāds dokuments nevar kalpot par attaisnojumu ierakstiem grāmatvedības reģistros (*sk. sal. Augstākās tiesas 2007.gada 4.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-93/2007 14.punktu*).

[6.4] Pieteicēja 2016.gada jūlijā atskaitījusi priekšnodokli 19 320 *euro* par strīdus darījumu ar SIA /Nosaukums B/.

Strīdus darījuma apliecināšanai pieteicēja 2016.gada 30.novembrī audita sākuma sarunas laikā ir iesniegusi VID 2016.gada 28.jūlija pavadzīmi Nr.MP - 4, kurā ietverta šāda informācija: preces nosaukums – zāģmateriālu sagarumošanas līnija *Kalffas* ar paku izjaucēju un automātisko paku salicēju, 1 gab., cena 92 000 *euro* un PVN 21 % 19 320 *euro*, kopā 111 320 *euro*.

[6.5] Tiesa uzskatīja, ka pavadzīmē norādītais preces nosaukums nerada iespēju identificēt konkrētu preci, jo nav norādīta preci identificējoša informācija, piemēram, sērijas numurs. Ražotāja nosaukums pavadzīmē ir norādīts nepareizi, jo internetā ir atrodams Vācijas uzņēmums ar nosaukumu *Kallfass*, kuru kā preces ražotāju ir norādījusi arī pieteicēja.

Kā preces izsniegšanas un saņemšanas vieta pavadzīmē ir norādīta pieteicējas struktūrvienības „Kokapstrādes cehs /Nosaukums A/" adrese: /adrese /.

Sadaļā „Pārvadāja" norādīts: „bez vietas maiņas", no kā secināms, ka prece izsniegta bez vietas maiņas.

Kā apmaksas veids un kārtība pavadzīmē norādīts: „Bezskaidra nauda, apmaksa 30 dienu laikā".

SIA /Nosaukums B/ vārdā pavadzīmi ir parakstījis /pers. B/ (tā norādīts paraksta atšifrējumā), bet pieteicējas vārdā pavadzīmi parakstījis /pers. C/.

Saskaņā ar Komercreģistra datiem /pers. B/ nav bijis SIA /Nosaukums B/ amatpersona vai prokūrists, kurš būtu tiesīgs pārstāvēt minēto uzņēmumu. Atbilstoši VID informācijai 2016.gada jūlijā /pers. B/ nebija arī SIA /Nosaukums B/ nodarbinātā persona. Pavadzīmē nav norādīts, kādā statusā /pers. B/ parakstījis pavadzīmi (piemēram, amats vai cits pārstāvības pamats).

Tiesa atsaucās uz Komerclikuma 40. un 43.pantā noteikto un atzina, ka no pavadzīmē ietvertās informācijas izriet

secinājums, ka SIA /Nosaukums B/ vārdā pavadzīmi ir parakstījusi persona, kura nebija tiesīga pārstāvēt SIA /Nosaukums B/.

[6.6] Auditā konstatēts, ka 2016.gada 27.septembrī pieteicēja iesniedza VID vēl vienu 2016.gada 28.jūlija pavadzīmi Nr.MP-4, kas atšķiras (gan pēc noformējuma, gan arī pēc satura) no sākotnēji iesniegtās pavadzīmes.

2016.gada 27.septembrī VID iesniegtajā pavadzīmē ir norādīts: „Izsniedza: pēc pilnvaras /pers. B/". Šādu pavadzīmi VID ir iesniegusi arī SIA /Nosaukums B/.

[6.7] Strīdus darījuma apliecināšanai 2017.gada 6.februārī pieteicēja iesniedza VID 2016.gada 28.jūlija Pirkuma-pārdevuma līgumu (turpmāk arī – Līgums) un 2016.gada 28.jūlija pieņemšanas-nodošanas aktu.

Līguma 2.1.apakšpunktā noteikta pirkuma maksa 113 200 *euro*, bet 2.2.apakšpunktā – apmaksas kārtība: „Puses vienojas, ka pircējs veiks apmaksu pa daļām līdz 2017.gada 1.janvārim uz Pārdevēja norādīto bankas kontu un pamatojoties uz Pārdevēja sastādīto rēķinu".

Līguma 2.3.apakšpunktā noteiktas sankcijas par maksājumu kavējumu 0,02 % apmērā no kopējās līguma summas par katru nokavēto dienu.

Līguma 3.2.punktā noteikts pārdevēja pienākums bez papildus samaksas nogādāt preces uz Pircēja ražotnes adresi.

Tiesa konstatēja, ka Līgumā nav atrunātas garantijas saistības.

Nav loģiski izskaidrojams, kāpēc pieteicēja minētos dokumentus neiesniedza VID, kad tika uzsākts audits. Tāpat nav saprotams, kādēļ pavadzīmē nav ietverta atsauce uz Līgumu.

Tiesa secināja, ka minētie apstākļi liedz iespēju identificēt Līguma sasaisti ar pavadzīmi. Turklāt Līguma 2.2.apakšpunktā noteiktā apmaksas kārtība neatbilst pavadzīmē norādītajai kārtībai, t.i., ka samaksa jāveic 30 dienu laikā (līdz 2016.gada 28.augustam, nevis līdz 2017.gada 1.janvārim).

Tāpat arī Līguma 3.2.apakšpunkts, kur atrunāti preces piegādes noteikumi, neatbilst pavadzīmē ietvertajām ziņām: „bez vietas maiņas".

Tā kā pavadzīmē un arī Līgumā kā šo dokumentu noformēšanas datums ir norādīts 2016.gada 28.jūlijs, tiesa uzskatīja, ka reālas saimnieciskās darbības ietvaros nebūtu loģiski izskaidrojama atšķirīgas piegādes un apmaksas kārtības noteikšana pavadzīmē un Līgumā.

[6.8] SIA /Nosaukums B/ reģistrēta Uzņēmumu reģistrā 2015.gada 12.februārī, bet VID ar PVN apliekamo personu reģistrā SIA /Nosaukums B/ reģistrēta 2015.gada 24.novembrī.

Minētā uzņēmuma deklarētais pamatdarbības veids ir kokmateriālu, būvmateriālu un sanitārtehnikas ierīču vairumtirdzniecība, kas neatbilst strīdus darījuma priekšmetam.

SIA /Nosaukums B/ reģistrētā amatpersona laika periodā no 2015.gada 12.februāra līdz 2.novembrim bija valdes priekšsēdētājs /pers. D/ (*/pers. D/*), bet no 2015.gada 2.novembra kā SIA /Nosaukums B/ valdes priekšsēdētājs ir reģistrēts /pers. E/ (*/pers. E/*). SIA /Nosaukums B/ nav bijis reģistrēts prokūrists.

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde 2016.gada 23.decembra vēstulē Nr.24/7-9/431 informējusi, ka /pers. E/ (*/pers. E/*) periodā no 2015.gada 1.novembra līdz 2016.gada 16.decembrim ielūgumu vai izsaukumu pieprasījumi nav noformēti, nav izsniegtas uzturēšanās atļaujas vai piešķirtas tiesības uz nodarbinātību, kā arī Latvijas Republikas konsulārajās pārstāvniecībās nav izsniegtas vīzas.

Saskaņā ar Valsts robežsardzes robežkontroles informācijas meklēšanas sistēmas „eMustangs" datu bāzes informāciju /pers. E/ *(/pers. E/)* no 2015.gada 1.novembra līdz 2016.gada 29.decembrim nav fiksēti Latvijas Republikas robežas šķērsošanas fakti.

Tiesa atsaucās uz Imigrācijas likuma 9.panta pirmo daļu un uz Ministru kabineta 2014.gada 28.janvāra noteikumu Nr.55 „Noteikumi par ārzemnieku nodarbināšanu" 2.4.apakšpunktu un konstatēja, ka SIA /Nosaukums B/ reģistrētajai amatpersonai /pers. E/ (*/pers. E/*) nav bijušas piešķirtas tiesības uz nodarbinātību un nav izsniegta uzturēšanās atļauja. Atbilstoši Valsts robežsardzes robežkontroles sniegtajai informācijai minētā persona nav uzturējusies Latvija Republikā un nav veikusi saimniecisko darbību.

Tiesa atsaucās uz Komerclikuma 221.panta pirmajā daļā, Civillikuma 1410.panta otrajā daļā un 1405.pantā noteikto un atzina, ka lietā konstatētie apstākļi, ka SIA /Nosaukums B/ amatpersona /pers. E/ no 2015.gada 1.novembra līdz 2016.gada 16.decembrim nav uzturējusies Latvija Republikā un nav veikusi saimniecisko darbību dod pamatu apšaubīt SIA /Nosaukums B/ saimnieciskās darbības veikšanu norādītajā laika periodā.

[6.9] Atbilstoši VID Nodokļu informācijas sistēmas izdrukas „Ziņas par darba ņēmējiem" par SIA /Nosaukums B/ ir konstatējams turpmāk minētais.

/pers. B/ bija SIA /Nosaukums B/ darba ņēmējs no 2015.gada 16.novembra līdz 2016.gada 2.maijam un no 2016.gada 3.oktobra līdz 2017.gada 18.augustam. Tādējādi /pers. B/ nebija SIA /Nosaukums B/ darba ņēmējs strīdus darījuma noslēgšanas laikā.

No 2016.gada 2.maija līdz 1.novembrim SIA /Nosaukums B/ vienīgais darbinieks bija /pers. F/. No 2016.gada 1.novembra kā SIA /Nosaukums B/ darbinieki deklarēti /pers. G/ un /pers. H/.

Izvērtējot minēto, tiesa konstatēja, ka strīdus darījuma dokumentu noformēšanas laikā SIA /Nosaukums B/ vienīgais deklarētais darba ņēmējs bija /pers. F/, taču /pers. F/ noliedz savu nodarbinātību SIA /Nosaukums B/. Atbildot uz VID 2017.gada 24.marta uzaicinājumu ierasties paskaidrojumu sniegšanai, /pers. F/ ir norādījis, ka par SIA /Nosaukums B/ neko nezina un nav strādājis minētajā uzņēmumā.

SIA /Nosaukums B/ pilnvarotās personas VID nav reģistrētas.

Minētā uzņēmuma juridiskā adrese no 2015.gada 12.februāra ir reģistrēta /adrese/, taču VID Nodokļu kontroles

pārvalde, 2017.gada 9.maijā apsekojot minēto juridisko adresi, saimniecisko darbību nekonstatēja. Saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datiem norādītajā adresē atrodas daudzstāvu dzīvojamā māja.

SIA /Nosaukums B/ struktūrvienības nav reģistrētas, līdz ar to nav konstatējama SIA /Nosaukums B/ saimnieciskās darbības veikšanas vieta.

Kopš 2016.gada 27.septembra SIA /Nosaukums B/ nav reģistrētu bankas kontu. Neilgi pēc apstrīdētā darījuma SIA /Nosaukums B/ bankas konts ticis slēgts.

Auditā konstatēts, ka SIA /Nosaukums B/ maksājumus valsts budžetā nav veikusi. PVN deklarācijā par 2016.gada jūliju uzrādīts budžetā maksājamais nodoklis 75,32 *euro*, kas nav samaksāts. Kopējais SIA /Nosaukums B/ parāds uz 2017.gada 2.jūniju ir 22 038,19 *euro*.

[6.10] VID nosūtīja pieprasījumu SIA /Nosaukums B/ sniegt paskaidrojumu par strīdus darījuma apstākļiem, lūdzot sniegt detalizētu informāciju par iekārtas transportēšanu un iekārtas izcelsmi, kā arī pievienot apliecinošus dokumentus.

SIA /Nosaukums B/ 2016.gada 20.decembrī ir sniegusi atbildi, izmantojot VID elektronisko deklarēšanas sistēmu. SIA /Nosaukums B/ vārdā sniegts paskaidrojums, ka ar pieteicējas valdes locekli /pers. C/ SIA /Nosaukums B/ darbinieks /pers. B/ ir personīgi pazīstams, sen uztur kontaktus. /pers. B/ pateicis, ka /pers. C/ meklē konkrēto iekārtu, kuru uz pieteicējas teritoriju /adrese/ nogādājis uzņēmums, no kura SIA /Nosaukums B/ nopirka iekārtu. Iekārta atvesta divos piegājienos un izkrauta teritorijā uz laukuma. Pie preču nodošanas un pieņemšanas bijis SIA /Nosaukums B/ darbinieks /pers. B/ un pieteicējas pārstāvis /pers. C/. Starpnieki darījumā nebija iesaistīti. SIA /Nosaukums B/ pati meklē gan jaunas, gan lietotas iekārtas un tehniku Latvijā un ārpus Latvijas teritorijas. Prece atradās pirms pārdošanas /adrese/ teritorijas laukumā, kur to bija atvedis SIA /Nosaukums C/, no kā SIA /Nosaukums B/ nopirka iekārtu un tālāk pārdeva pieteicējai. Apmaksa veikta daļēji 90 000 *euro.* Prece nopirkta no SIA /Nosaukums C/ ar pavadzīmi Nr.DB 07|01|16, kas izrakstīta 2016.gada 28.jūlijā. Apmaksa vēl nav veikta, jo SIA /Nosaukums B/ vēl nav izdevies realizēt iegādāto iekārtu no Zviedrijas un tehniku, ko SIA /Nosaukums B/ nopirkusi par saņemto naudu. SIA /Nosaukums B/ cer drīz atrisināt un pabeigt norēķinus.

Kā minētā paskaidrojuma parakstītājs norādīts SIA /Nosaukums B/ pārstāvis /pers. E/ (*/pers. E/*), taču, atsaucoties uz lietā konstatētajiem apstākļiem, tiesa apšaubīja, ka minētā persona veic uzņēmuma saimniecisko darbību. Tiesa uzskatīja, ka faktiski paskaidrojumu SIA /Nosaukums B/ vārdā VID elektroniskās deklarēšanas sistēmā ir iesniegusi cita persona.

Tiesa konstatēja, ka paskaidrojums nesatur detalizētu informāciju par apstrīdēto darījumu, tostarp tas nesatur VID pieprasīto informāciju par preces transportēšanu pieteicējai. Tāpat arī paskaidrojumam nav pievienoti VID prasītie apliecinošie dokumenti.

[6.11] 2017.gada 24.martā VID nosūtīja uzaicinājumu /pers. B/ ierasties VID paskaidrojumu sniegšanai par strīdus darījumu.

/pers. B/ nav ieradies VID paskaidrojumu sniegšanai, taču 2017.gada 18.aprīlī ir sniedzis atbildes uz VID uzdotajiem jautājumiem VID elektroniskās deklarēšanas sistēmā. Paskaidrojumā norādīts, ka 2016.gadā /pers. B/ bijis nodarbināts SIA /Nosaukums B/, ar kuru bija noslēgts darba līgums, kuru noslēdzis /pers. E/. Bijusi noteikta darba alga 430 *euro* mēnesī, bet „uz rokas" esot saņēmis 292 *euro*. Par apstākļiem, kā /pers. B/ kļuvis par SIA /Nosaukums B/ darbinieku, paskaidrots, ka uzņēmuma īpašnieku viņš pazinis senāk, bija tikušies Minskā, kad /pers. B/ kādreiz tur bijis darba darīšanās. /pers. B/ darba vieta bijusi /adrese/. Darba pienākumos bijis darbs ar klientiem. Darba rīkojumus devis uzņēmuma īpašnieks. Par tiesībām pārstāvēt SIA /Nosaukums B/ paskaidrots, ka /pers. B/ bijis pilnvarots parakstīt pavadzīmes un līgumus ar klientiem. 2016.gadā SIA /Nosaukums B/ strādājis kopā ar /pers. F/. SIA /Nosaukums B/ nodarbojusies ar kokmateriālu un lietotu iekārtu tirdzniecību. 2016.gada jūlijā preces piegādes darījumā ar pieteicēju /pers. B/ esot pārstāvējis SIA /Nosaukums B/ uz pilnvaras pamata, kas pievienota paskaidrojumam. Ar pieteicējas valdes locekli /pers. C/ /pers. B/ bijis iepriekš pazīstams. Saistībā ar vienošanos par darījuma noteikumiem /pers. B/ ar /pers. C/ vairākas reizes esot ticies, bijis pie /pers. C/ kokzāģētavā Valkā. Par darījumiem ar pieteicēju tikusi noformēta pavadzīme un līgums, dokumentus esot noformējis /pers. B/ pats. Minētie dokumenti parakstīti pieteicējas zāģētavā /adrese/ /pers. C/ kabinetā. Par preces izcelsmi /pers. B/ paskaidrojis, ka SIA /Nosaukums B/ to nopirkusi no SIA /Nosaukums C/. Preci atvedis pārdevējs no SIA /Nosaukums C/, kā arī nogādājis to uz pieteicējas zāģētavu /adrese/. Transportēšanu veica SIA /Nosaukums C/. Preci nodevis /pers. B/, bet pieņēmis /pers. C/ savā kokzāģētavā Valkas pagastā.

Paskaidrojumam pievienota 2016.gada 5.jūlijā izdota pilnvara.

[6.12] Tiesa izvērtēja /pers. B/ sniegto paskaidrojumu kopsakarā ar paskaidrojumam pievienoto pilnvaru un konstatēja pretrunas. Pilnvara izdota SIA /Nosaukums B/ vārdā, kā pilnvaras izdevējs norādīts uzņēmuma valdes loceklis /pers. E/ (*/pers. E/*), bet kā pilnvaras izdošanas vieta ir norādīta Rīga.

Tiesa norādīja, ka komersanta vārdā pilnvarnieks var darboties arī uz parastas komercpilnvaras pamata, kas nav reģistrēta Komercreģistrā (kas nav prokūra). /pers. B/ paskaidrojumā norāda, ka bijis pilnvarots SIA /Nosaukums B/ vārdā slēgt darījumus ar klientiem, no kā varētu secināt, ka SIA /Nosaukums B/ bija izdevusi pilnvaru ar uzņēmuma komercdarbību saistītu darījumu slēgšanai. Vienlaikus tiesa konstatēja, ka /pers. B/ iesniedzis pilnvaru, ar kuru bijis pilnvarots SIA /Nosaukums B/ vārdā parakstīt līgumus un pavadzīmes, no kā būtu secināms, ka /pers. B/ bijis pilnvarots tikai noteiktu dokumentu parakstīšanai. Pilnvarā norādīts, ka tā izdota 2016.gada 5.jūlijā, t.i., neilgi pirms apstrīdētā darījuma noformēšanas.

Tiesa atsaucās uz lietā konstatētajiem apstākļiem, ka /pers. E/ (*/pers. E/*) 2016.gadā nav šķērsojis Latvijas Republikas robežu (nav ieceļojis Latvijā), un secināja, ka šāda pilnvara 2016.gada 5.jūlijā Rīgā nevarēja tikt izdota.

[6.13] Tiesa izvērtēja pieteicējas argumentu, ka SIA /Nosaukums B/ amatpersona varēja ieceļot Latvijas Republikā no

citas Eiropas Savienības dalībvalsts, taču atzina, ka šādi apstākļi /pers. B/ un SIA /Nosaukums B/ paskaidrojumos nav minēti. /pers. B/ norāda uz tikšanos ar /pers. E/ (*/pers. E/*) Minskā, taču neko nav minējis par kontaktēšanos ar viņu Latvijā.

/pers. B/ ir paskaidrojis, ka esot strādājis kopā ar /pers. F/ SIA /Nosaukums B/, savukārt /pers. F/ pilnībā noliedz savu nodarbinātību SIA /Nosaukums B/.

/pers. B/ norāda, ka esot parakstījis strīdus darījuma dokumentus (pavadzīmi un Līgumu), bet neko nav minējis par 2016.gada 28.jūlija pieņemšanas-nodošanas aktu, kas noformēts tajā pašā datumā.

[6.14] Tiesa konstatēja, ka SIA /Nosaukums B/ PVN deklarāciju pielikumā „Pārskats par priekšnodokļa un nodokļa summām, kas iekļautas nodokļa deklarācijā I. Priekšnodoklis par iekšzemē iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem" 2016.gada jūlijā priekšnodokļa atskaitījumi ir uzrādīti ar vienu darījuma partneri SIA /Nosaukums C/, kā arī darījumi zem 1430 *euro*.

SIA /Nosaukums B/ 2016.gada jūlija PVN deklarācijā ir uzrādījusi preču iegādi no SIA /Nosaukums C/ 2016.gada 28.jūlijā par kopējo darījuma vērtību 112 530 *euro*, tai skaitā PVN 21 % 19 530 *euro*. Tajā pašā dienā 2016.gada 28.jūlijā deklarēta preces realizācija pieteicējai par kopējo darījuma vērtību 111 320 *euro*, tai skaitā PVN 21 % 19 320 *euro*.

Tādējādi SIA /Nosaukums B/ uzrāda preces iegādi un realizāciju vienas dienas laikā, turklāt preces vērtība ir samazinājusies par 1 %, kas rada šaubas par reālu saimniecisko darījumu.

[6.15] Par SIA /Nosaukums B/ deklarēto darījumu partneri SIA /Nosaukums C/ konstatējami turpmāk minētie apstākļi.

SIA /Nosaukums C/ reģistrēta Uzņēmumu reģistrā 1998.gada 9.martā, bet VID ar PVN apliekamo personu reģistrā – 1998.gada 16.jūnijā. SIA /Nosaukums C/ izslēgta no PVN maksātāju reģistra 2016.gada 14.spetembrī sakarā ar dokumentu neiesniegšanu PVN aprēķinu pārbaudei.

Ar VID 2016.gada 27.decembra lēmumu apturēta SIA /Nosaukums C/ saimnieciskā darbība, jo SIA /Nosaukums C/ nesadarbojās ar nodokļu administrāciju, neiesniedza grāmatvedības dokumentus PVN aprēķinu pārbaudei.

SIA /Nosaukums C/ amatpersona no 2016.gada 28.aprīļa līdz 27.decembrim bija /pers. I/, kurš ir atstājis bez ievērības VID uzaicinājumu ierasties VID, lai sniegtu paskaidrojumus.

2017.gada 3.februārī VID amatpersona ir pieņēmusi lēmumu par /pers. I/ iekļaušanu riska personu sarakstā.

Nodokļu administrācija nav konstatējusi SIA /Nosaukums C/ reālu saimnieciskās darbības veikšanas vietu, tāpat netika konstatēti arī resursi iekārtas piegādei. 2016.gada pārskatu SIA /Nosaukums C/ nav iesniegusi, kas netieši apliecina materiālo resursu neesību un saimnieciskās darbības neveikšanu.

PVN deklarāciju pielikumā „Pārskats par priekšnodokļa un nodokļa summām, kas iekļautas nodokļa deklarācijā I. Priekšnodoklis par iekšzemē iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem" 2016.gada jūlijā priekšnodokļa atskaitījumi uzrādīti ar vienu darījuma partneri SIA /Nosaukums E/ par kopējo darījumu vērtību bez PVN 122 672,34 *euro*, kā arī darījumi zem 1430 *euro* par kopējo darījumu vērtību bez PVN 100 025,68 *euro*.

[6.16] Par SIA /Nosaukums C/ deklarēto darījumu partneri SIA /Nosaukums E/ konstatēti turpmāk minētie apstākļi.

Uzņēmumu reģistrā SIA /Nosaukums E/ reģistrēta 2014.gada 26.martā, bet VID ar PVN apliekamo personu reģistrā – 2014.gada 10.aprīlī. SIA /Nosaukums E/ izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra 2016.gada 3.augustā sakarā ar saimnieciskās darbības apturēšanu (VID 2016.gada 3.augusta lēmums).

SIA /Nosaukums E/ deklarētais pamatdarbības veids (ūdensapgādes sistēmu būvniecība, citi informācijas tehnoloģiju un datora pakalpojumi) neatbilst pieteicējas uzrādītajam darījumam.

SIA /Nosaukums E/ amatpersona no 2016.gada 12.jūlija līdz 2017.gada 24.februārim bija /pers. J/, kurš noliedz uzņēmuma saimniecisko darbību laikā, kad viņš bija SIA /Nosaukums E/ amatpersona.

2017.gada 24.aprīļa paskaidrojumā /pers. J/ ir norādījis, ka no 2016.gada 12.jūlija līdz 2017.gada 24.februārim bija uzņēmuma vienīgā amatpersona, taču uzņēmums nekādu saimniecisko darbību neveica, tostarp nav veikti darījumi ar SIA /Nosaukums C/ vai kādu citu uzņēmumu, kā arī /pers. J/ neesot pilnvarojis nevienu citu personu rīkoties savā vārdā.

SIA /Nosaukums E/ nav iesniegusi pārskatus „Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem un iedzīvotāju ienākuma nodokli pārskata mēnesī" no 2016.gada jūlija. Uzņēmumam nav konstatēta saimnieciskās darbības vieta, kur būtu iespējams uzglabāt liela izmēra iekārtas.

PVN deklarāciju par 2016.gada jūliju SIA /Nosaukums E/ iesniegusi bez skaitliskām vērtībām un laika periodā no 2016.gada 1.janvāra līdz 30.jūnijam nav deklarējusi darījumus ar SIA /Nosaukums C/.

[6.17] Tiesa izvērtēja lietā konstatētos apstākļus un secināja, ka SIA /Nosaukums C/, kuru /pers. B/ norāda kā preces piegādātāju, nevarēja piegādāt apstrīdētajā rēķinā norādīto iekārtu SIA /Nosaukums B/. Minētajiem uzņēmumiem nebija nepieciešamo resursu preces glabāšanai un transportēšanai. SIA /Nosaukums E/ amatpersona noliedz darījumu esību, darījums par iekārtas piegādi SIA /Nosaukums C/ nav deklarēts, turklāt uzņēmumam nebija šāda apjoma iekārtas glabāšanas iespēju.

Tiesa atzina, ka nav konstatējama iekārtas izcelsme no /pers. B/ norādītā iekārtas piegādātāja SIA /Nosaukums C/, tostarp arī attiecībā par iekārtas piegādes pakalpojumu, jo SIA /Nosaukums C/ nevarēja būt faktiskā iekārtas transportētāja.

Tiesa izvērtēja lietā konstatētos apstākļus par SIA /Nosaukums B/, t.i., ka pastāv šaubas par to, vai uzņēmuma amatpersona veica uzņēmuma saimniecisko darbību, tāpat ir apšaubāma arī pārstāvja pilnvara un attiecīgi arī apšaubāmās pārstāvības tiesības (iztrūkst rīcībspēja), turklāt pastāv būtiskas pretrunas strīdus darījumu dokumentos, bet /pers. B/ sniegtie paskaidrojumi ir nekonkrēti un pretrunīgi, /pers. B/ nav spējis sniegt informāciju par iekārtas transportēšanu un iesniegt dokumentus, kas apliecinātu iekārtas izcelsmi.

Ņemot vērā minēto, tiesa secināja, ka SIA /Nosaukums B/ nav piegādājusi pieteicējai 2016.gada 28.jūlija pavadzīmē Nr.MP-4 norādīto preci.

[6.18] Tiesa uzskatīja, ka pieteicējas amatpersonas, kura ir parakstījusi strīdus darījuma dokumentus, rīcībā būtu jābūt vispilnīgākajai informācijai par strīdus darījuma norisi.

Tiesa izvērtēja /pers. C/ sniegtos paskaidrojumus un konstatēja, ka vēlāk sniegtie paskaidrojumi satur informāciju, kas nonāk pretrunā ar sākotnēji auditā sniegtajiem paskaidrojumiem.

2017.gada 12.aprīlī /pers. C/ ir paskaidrojis, ka informāciju par iekārtu pārdevējiem viņš esot ieguvis interneta vietnē *ss.lv*. Sazinājies ar iekārtu pārdevējiem, pārrunu ceļā nonākuši pie darījuma noslēgšanas. /pers. C/ pieteicējas vārdā esot sazinājies ar iekārtu pārdevējiem un izteicis vēlēšanos iegādāties iekārtas. Sākotnēji ar darījumu partneru piedāvātajām iekārtām /pers. C/ iepazinies ar interneta starpniecību, bet vēlāk precizējis interesējošo informāciju gan telefoniski, gan veicot fotogrāfiju izpēti un apskatot iekārtas dabā. Iegūto informāciju prezentējis pārējiem pieteicējas valdes locekļiem, kuri devuši piekrišanu darījumam. Pats personīgi vienojies par noteikumiem ar darījumu partneriem, no SIA /Nosaukums B/ pārstāvis bijis /pers. B/. Par darījumu ar SIA /Nosaukums B/ pieteicēja pēc preču saņemšanas no pārdevēja esot saņēmusi Līgumu un preču pavadzīmi Nr.4, datētus un parakstītus 2016.gada 28.jūlijā. Pavadzīmi un Līgumu no pieteicējas puses esot parakstījis /pers. C/ pats, bet no SIA /Nosaukums B/ puses – /pers. B/. No pieteicējas puses /pers. C/ bijis atbildīgs par darījumiem. /pers. C/ neesot informēts par preču (iekārtu) izcelsmi. Par zāģmateriālu sagarumošanas līniju *Kalffas* bijusi vienošanās, ka to piegādās SIA /Nosaukums B/ uz Valkas pagasta /Nosaukums B/. Pieteicējas resursi bijuši nepieciešami dēļu šķirošanas līnijas demontāžas un transportēšanas organizēšanai no Igaunijas. Pieteicēja ar savu darbaspēku un transportu palīdzējusi iekārtas izkraut. Pieteicējas grāmatvedības uzskaitē nav datu par zāģmateriālu sagarumošanas līnijas *Kalffas* piegādē izmantoto transportu, tā īpašnieku un vadītāju. Pieteicēja nav izmantojusi citu uzņēmumu sniegtos pakalpojumus iekārtu piegādē un attiecīgi nav veikusi maksājumus par šādiem transporta pakalpojumiem. Par norēķiniem /pers. C/ paskaidroja, ka SIA /Nosaukums B/ samaksa veikta pa daļām: 2016.gada 17.augustā pārskaitīti 45 000 *euro*, 2016.gada 23.augustā – 25 000 *euro*, 2016.gada 2.septembrī – 20 000 *euro*, kopā samaksāti 90 000 *euro*, bet atlikusī nesamaksātā daļa 21 320 *euro* esot kā garantija, ka iekārtas darbosies atbilstoši tehniskajām prasībām norunātajā garantijas laikā.

Savukārt, atbildot uz VID 2017.gada 8.maija informācijas pieprasījumu, /pers. C/ ir paskaidrojis, ka zāģmateriālu sagarumošanas līnija atvesta ar pārdevēja organizētu transportu vairākās reizēs. Transportlīdzekļu valsts numuri un pārvadātāji netika identificēti, bet preces izkraušanu veikusi pieteicēja. Preci esot pieņēmis /pers. C/ pats, bet pie izkraušanas darbiem bija pieaicināti arī /pers. C/ un /pers. K/. Līniju uzstādījuši pieteicējas darbinieki. Par to, kā pārliecinājies par /pers. B/ tiesībām parakstīt dokumentus SIA /Nosaukums B/ vārdā, /pers. C/ ir paskaidrojis, ka viņam tikusi uzrādīta SIA /Nosaukums B/ valdes locekļa izsniegta pilnvara.

2017.gada 31.maijā /pers. C/ ir paskaidrojis, ka no 2016.gada 19.jūlija Igaunijā *Koeru* ciematā viņš intensīvi strādāja pie dēļu šķirošanas līnijas demontāžas darbiem, vienlaicīgi arī vadot uzņēmuma darbību, tāpēc nevarēja kontrolēt transportlīdzekļu kustību uzņēmuma teritorijā. /pers. C/ esot uzticējies /pers. B/, ka viņš parūpēsies par *Kalffas* līnijas nogādāšanu uzņēmuma teritorijā. Šāds piegādes veids pieteicējai bijis izdevīgs, jo pašu spēki bija aizņemti ar citas līnijas atvešanu no Igaunijas. Paskaidrojumam pievienota pavadzīme, 2016.gada 28.jūlija pieņemšanas-nodošanas akts un Līgums.

Audita nobeiguma sarunā /pers. C/ ir paskaidrojis, ka SIA /Nosaukums B/ pilnvaroto personu /pers. B/ pazīst sen, arī iepriekš pieteicēja ir veikusi darījumus ar citiem uzņēmumiem, kuriem pilnvarotā persona bija /pers. B/.

[6.19] Auditā konstatēts, ka iepriekšējos periodos pieteicēja ir veikusi darījumus ar SIA /Nosaukums D/, kurā pilnvarotā persona bija /pers. B/.

Tādējādi auditā konstatēts, ka pieteicēja ir ilgstoši veikusi darījumus ar uzņēmumiem, kur pilnvarotā persona bija /pers. B/, kas ir pretrunā ar /pers. C/ 2017.gada 12.aprīļa paskaidrojumā norādīto, ka informāciju par iekārtu pārdevējiem viņš ieguvis interneta vietnē *ss.lv*.

/pers. C/ ir skaidrojis, ka bija aizņemts ar dēļu šķirošanas līnijas demontāžas darbiem, tādēļ nav spējis vienlaicīgi kontrolēt transportlīdzekļu kustību ražotnē, bet esot uzticējies /pers. B/, ka viņš parūpēsies par *Kalffas* līnijas atgādāšanu uz pieteicējas ražotnes teritoriju. Savukārt citos paskaidrojumos /pers. C/ ir apgalvojis, ka pats esot piedalījies iekārtas izkraušanā, bijis klāt un pieņēmis iekārtas no transportētāja.

Tiesa secināja, ka nav pamata piešķirt ticamību /pers. C/ paskaidrojumam, ka viņš nav informēts par to, kas veica iekārtas transportēšanu.

/pers. C/ un /pers. B/ nesniedz konkrētu un detalizētu informāciju par iekārtu piegādi un transportēšanu, tādējādi minētās uzņēmumu amatpersonas neatklāj patieso informāciju par iekārtu piegādātāju.

/pers. C/ ir paskaidrojis, ka esot pats personīgi vienojies ar iekārtas pārdevēju par piegādes noteikumiem, taču lietā iesniegtie darījumu apliecinošie dokumenti nepārprotami liecina, ka tie neatspoguļo reālas saimnieciskās darbības ietvaros veiktu darījumu. Tā kā iekārtas vērtība ir salīdzinoši liela (tas ir būtisku pieteicējas pamatlīdzekļu iegādes darījums), tad reālas komercprakses ietvaros būtu sagaidāms, ka darījuma noteikumi tiek rūpīgi apsvērti un precīzi atrunāti darījuma dokumentos.

Tiesa atzina, ka strīdus darījuma dokumenti satur virkni pretrunu par svarīgiem piegādes darījuma noteikumiem, tostarp par samaksas kārtību, kas neatbilst pieteicējas faktiski veiktajiem maksājumiem. Lietā nav iesniegti dokumenti, kas apliecinātu, ka starp apstrīdētā darījuma partneriem vēlāk būtu noslēgta papildus vienošanās par līguma summas apmaksas kārtību, tostarp attiecībā par iekārtas piegādātāja garantijas saistībām, par kurām norādījis /pers. C/ 2017.gada 12.aprīļa paskaidrojumā. Tiesa konstatēja, ka līgums nesatur noteikumus par iekārtas garantiju, tostarp arī attiecībā par līguma summas apmaksas saistību ar iekārtas garantiju.

/pers. C/ 2017.gada 12.aprīlī ir paskaidrojis, ka esot iepazinies ar darījumu partneru piedāvātajām iekārtām, proti,

veicot attālinātu iekārtas izpēti, kā arī apskatot iekārtas dabā, turklāt iegūtā informācija tikusi saskaņota arī ar pārējiem pieteicējas valdes locekļiem.

Turpretī no SIA /Nosaukums B/ vārdā sniegtā paskaidrojuma un no /pers. B/ sniegtā paskaidrojuma izriet, ka iekārta nekad nav bijusi SIA /Nosaukums B/ valdījumā. Iekārtas apskati dabā SIA /Nosaukums B/ būtu varējusi nodrošināt tikai tad, ja pirms iekārtas iegādes tiktu īstenota sadarbība un kontakti ar iekārtas pārdevēju, kura valdījumā atradās iekārta. SIA /Nosaukums B/ vārdā sniegtā paskaidrojumā ir norādīts, ka prece iepirkta no SIA /Nosaukums C/ 2016.gada 28.jūlijā (pavadzīme Nr.DB 07|01|16), t.i., tajā pašā dienā, kad uzrādīta preces piegāde pieteicējai. Ja /pers. C/ paskaidrojumi norādītajā daļā būtu patiesi, tad viņš pats un arī /pers. B/ būtu informēti par iekārtas atrašanās vietu pirms iekārtas piegādes pieteicējai, tomēr minētā informācija netiek sniegta.

[6.20] Tiesa atzina, ka SIA /Nosaukums B/ nav identificējama kā strīdus preces piegādātāja pieteicējai. Līdz ar to tiesa secināja, ka pavadzīmēs uzrādītais strīdus darījums faktiski nav noticis starp pieteicēju un SIA /Nosaukums B/, bet SIA /Nosaukums B/ rekvizīti ir izmantoti faktiski neesoša darījuma noformēšanai.

Tiesa secināja, ka pavadzīmes satur nepatiesu informāciju, tāpēc saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantu nav atzīstamas par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros. Strīdus pavadzīmes nav atzīstamas par nodokļu rēķiniem, atbilstoši kuriem atskaitāms priekšnodoklis.

[6.21] Pieteicējas apzinātu iesaistīšanos faktiski nenotikušu darījumu ar SIA /Nosaukums B/ noformēšanā pierāda:

1) pieteicējas amatpersonas /pers. C/ sniegtie paskaidrojumi par strīdus darījuma apstākļiem, kas ir savstarpēji pretrunīgi un nesniedz detalizētu izklāstu par darījuma norisi;

2) būtiskās pretrunas darījumu apliecinošajos dokumentos;

3) īstenotā norēķinu kārtība, kas neatbilst ne pavadzīmes, ne Līguma noteikumiem, pieteicējas amatpersonai atrunājoties ar garantijas saistībām, kādas darījuma apliecināšanai iesniegtie dokumenti neparedz;

4) SIA /Nosaukums B/ paskaidrojumos nav akceptēta vienošanās par grozījumiem iekārtas darījuma apmaksas kārtībā, tostarp attiecībā uz garantijas noteikumiem, taču SIA /Nosaukums B/ ir atturējusies izmantot Līguma 2.3.apakšpunktā noteiktās sankcijas par maksājumu kavējumu;

5) fakts, ka pieteicēja apstrīdētās pavadzīmes ir reģistrējusi grāmatvedības uzskaitē.

Tiesa secināja, ka pieteicēja zināja, ka tās grāmatvedības uzskaitē tiek iegrāmatoti un PVN deklarācijās tiek uzrādīti rēķini par faktiski nenotikušiem darījumiem, kas savukārt liecina par pieteicējas apzinātu krāpniecisku vai ļaunprātīgu rīcību nolūkā nepamatoti iegūt fiskālas priekšrocības.

[6.22] Tiesa izvērtēja pieteicējas argumentu par audita veikšanas termiņa nepamatotu pagarināšanu.

Novērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secināja, ka nav konstatējami likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.pantā $3.^1$ daļā noteiktās kārtības pārkāpumi. Tiesa atsaucās uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta trešajā daļā noteikto un izvērtēja VID ģenerāldirektores 2017.gada 21.marta lēmumu Nr.30.2-23.10/13891, ar kuru audita veikšanas termiņš tika pagarināts uz 30 dienām, kā pamatojumu norādot, ka ir nepieciešams iegūt papildus informāciju.

No lietas materiāliem tiesa konstatēja, ka pēc 2017.gada 21.marta audita veicēji ir ieguvuši virkni pierādījumu, kuriem ir būtiska nozīme lietā. Piemēram, 2017.gada 24.martā nosūtīti uzaicinājumi /pers. B/ un SIA /Nosaukums B/ deklarētajam darba ņēmējam /pers. F/ ierasties VID, lai sniegtu paskaidrojumus. 2017.gada 10.aprīlī nosūtīts uzaicinājums SIA /Nosaukums C/ amatpersonai.

Tiesa atzina, ka lietā ir iegūti papildus pierādījumi, kuriem ir būtiska nozīme apstākļu objektīvai noskaidrošanai, tāpēc audita veikšanas termiņš izskatāmajā gadījumā ir pagarināts pamatoti un atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Administratīvā procesa likuma 6., 8., 9. un 10.pantā nostiprinātie tiesību principi ir ievēroti.

[6.23] Tiesa norādīja, ka VID amatpersonas /pers. L/ pilnvarojums pieņemt lēmumu izriet no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 2.punkta, kā arī no likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 4.panta otrās daļas, 10.panta pirmās daļas 2. un 10.punkta.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" un likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" normas nenoteic, ka lēmuma par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu pieņemšana būtu tikai VID ģenerāldirektora kompetencē.

VID ģenerāldirektora kompetencē ir noteikt šādu lēmumu pieņemšanai tiesīgās personas.

Tiesa izvērtēja lietā esošos pierādījumus (amata aprakstus un VID rīkojumus), taču nekonstatēja, ka VID amatpersonas būtu pārkāpušas savas pilnvaras vai normatīvajos aktos noteiktās kompetences robežas.

[6.24] Rezumējot visu iepriekš minēto, tiesa atzina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[6.25] Atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 92.pantu, tiesa norādīja, ka privātpersona var prasīt atlīdzinājumu par zaudējumiem, kas radīti ar prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesiskas faktiskās rīcības rezultātā.

Tā kā Lēmums ir tiesisks un pamatots, lietā nav konstatējums zaudējumu atlīdzināšanas prasījuma tiesiskais pamats.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 26.februāra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā tiek uzturēti pieteikuma argumenti, kā arī ir norādīti turpmāk minētie iebildumi par spriedumu.

[7.1] Pirmās instances tiesa tikai virspusēji ir vērtējusi pieteicējas norādītos procesuālos pārkāpumus. Tostarp pieteicēja nepiekrīt tiesas secinājumam, ka pastāvēja objektīvs pamats audita veikšanas termiņa pagarināšanai. Tiesa nav devusi iespēju iepazīties ar VID ierēdņu amatu aprakstos ietverto informāciju.

[7.2] Lietas apstākļi un personu sniegtie paskaidrojumi nav novērtēti objektīvi. Lietā esošie pierādījumi nav izvērtēti. Tiesa nav skaidrojusi, kāpēc daļa pierādījumu būtu jāatstāj bez ievērības. Tiesa nav izdarījusi loģiskus un racionālus secinājumus.

[7.3] Tiesa prettiesiski izmainīja Lēmumā ietverto pamatojumu. VID norādīja uz pieteicējas iesaistīšanos krāpnieciskā shēmā, bet tiesa nonākusi pie secinājuma par darījuma fiktīvo raksturu. Visām pretrunām paskaidrojumos un dokumentos tika sniegts skaidrojums, kuru tiesa nav vērtējusi.

[7.4] SIA /Nosaukums B/ darījumā bija tikai starpniece, prece tika piegādāta ar preces pārdevēja (SIA /Nosaukums C/) nodrošinātu transportu. Ir atstāts bez ievērības apstāklis, ka pieteicēja iegādātās iekārtas izmanto savā ražošanā. Sākotnēji VID apstrīdēja divus pieteicējas darījumus, taču vēlāk bez jebkāda pamatojuma viens no apstrīdētajiem darījumiem tomēr tika atzīts.

[8] Rakstveida paskaidrojumā VID piekrīt Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 26.februāra spriedumam un uztur Lēmumā ietverto pamatojumu.

[9] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[10] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pieteikums ir noraidāms.

[11] Pieteicēja lūdz noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka šajā gadījumā nepastāv objektīva nepieciešamība, lai noteiktu lietas izskatīšanu mutvārdu procesā. Lietas apstākļu objektīvai noskaidrošanai nav nepieciešams rīkot tiesas sēdi, jo no lietā esošajiem dokumentiem ir iespējams gūt pilnīgu priekšstatu par izskatāmo jautājumu. Lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, kā arī procesa dalībnieki ir īstenojuši savas procesuālās tiesības sniegt savus paskaidrojumus par lietas apstākļiem. Tā kā procesa dalībnieki ir snieguši savu viedokli, kā arī lietas materiāli ir pietiekami, apgabaltiesa uzskata, ka šīs lietas izskatīšana mutvārdu procesā nav lietderīga, tāpēc pieteicējas lūgums ir noraidāms.

[12] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 26.februāra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, apgabaltiesa pievienojas Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 26.februāra sprieduma motivācijai.

[13] Atbildot uz apelācijas sūdzībā ietvertajiem iebildumiem par pirmās instances tiesas spriedumu, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[14] Lietā ir strīds par pieteicējas tiesībām 2016.gada jūlijā atskaitīt priekšnodokli 19 320 *euro* apmērā par deklarēto strīdus darījumu ar SIA /Nosaukums B/.

Priekšnodokļa atskaitīšanas vispārīgos noteikumus reglamentē Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.pants.

Saskaņā ar minētā panta pirmās daļas 1.punkta 1.apakšpunktā cita starp noteikto, ja preces iegādātas ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļa maksātājiem saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm.

Tādējādi, lai izskatāmajā gadījumā atzītu pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par strīdus darījumu, ir jākonstatē, ka šāds darījums ir faktiski noticis (pēc tā ekonomiskā un juridiskā satura), iegādātā prece ir izmantota pieteicējas saimnieciskās darbības nodrošināšanai un ka strīdus darījums ir veikts ar citu VID reģistrētu ar PVN apliekamo personu.

Ja iztrūkst kaut viens no likumā noteiktajiem priekšnoteikumiem, priekšnodokli atskaitīt nav tiesību.

[15] Atbilstoši strīdus darījuma dokumentiem pieteicēja 2016.gada 28.jūlijā iegādājusies zāģmateriālu sagarumošanas līniju *Kalffas* ar paku izjaucēju un automātisku paku salicēju no SIA /Nosaukums B/ par 92 000 *euro* un PVN 21 % 19 320 *euro*, kopā 111 320 *euro* (*lietas 1.sējuma 235.lapa*).

VID uzskata, ka strīdus darījums ar SIA /Nosaukums B/ faktiski nav noticis, jo SIA /Nosaukums B/ nav piegādājusi pieteicējai strīdus preci.

Gan sākotnējā lēmumā par pieteicējas audita rezultātiem, gan arī pārsūdzētajā Lēmumā netiek apstrīdēts tas, ka attiecīgā iekārta (visticamāk – *Kallfas*, nevis *Kalffas* ražota) faktiski ir pieteicējas rīcībā. Tomēr, lai atzītu pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par strīdus darījumu, jābūt izpildītiem visiem likumā noteiktajiem priekšnosacījumiem, tostarp – precei jābūt saņemtai no rēķinā norādītās ar PVN apliekamās personas.

Pārbaudes gaitā nodokļu administrācija ir ieguvusi pārliecinošus pierādījumus tam, ka pieteicēja nevarēja saņemt strīdus preci no nodokļu rēķinā norādītās ar PVN apliekamās personas, proti, no SIA /Nosaukums B/.

Tādējādi secināms, ka pieteicējas uzrādītais strīdus darījums ar SIA /Nosaukums B/ faktiski nav noticis. Iespējams, ir noticis kāds cits darījums ar lietā nenoskaidrotu personu, taču tas nemaina faktu, ka izskatāmajā gadījumā nav izpildīts viens no likumā noteiktajiem obligātajiem priekšnosacījumiem, proti, lietā nav pierādījumu tam, ka strīdus darījums veikts ar citu VID reģistrētu ar PVN apliekamu personu.

[16] Lietā konstatētajos apstākļos galvenā nozīme ir faktiem, kas raksturo to, vai pieteicēja zināja (tai bija jāzina), ka strīdus darījums ir iesaistīts krāpšanā PVN jomā (*sk. sal. Augstākās tiesas 2018.gada 27.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-361/2018 10.punktu*).

Atbilstoši tiesu praksē nostiprinātajām atziņām, lai novērtētu to, vai pieteicēja zināja (tai bija jāzina), kādos darījumos tā iesaistās, tiesai ir jānovērtē tieši pieteicējas rīcība (*sk. sal. Augstākās tiesas 2018.gada 13.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-53/2018 8.punktu*). Ja lietā noskaidroto apstākļu kopums ļauj secināt, ka nodokļu maksātājs, pievēršot saprātīgu rūpību, nevarēja nezināt (tam bija jāsaprot), ka darījums ir iesaistīts PVN nepamatotas samazināšanas shēmā, priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošana ir atsakāma (*sk.* sal. *Augstākās tiesas 2018.gada 5.septembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-213/2018 4.punktu*).

Ievērojot minēto, izskatāmajā gadījumā ir būtiski noskaidrot, vai pieteicēja zināja (tai bija jāzina), ka strīdus darījuma dokumentos uzrādīto preci faktiski piegādā cita persona, proti, nevis tā persona, kas norādīta kā preces piegādātāja darījumu dokumentos.

Lai konstatētu to, vai pieteicēja zināja (tai bija jāzina) par nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, liela nozīme ir darījuma rakstura un tā faktiskās norises vērtējumam (*sk. sal. Augstākās tiesas 2018.gada 13.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-53/2018 8.punktu*) . Jāievēro, ka nodokļa izkrāpšanu visai reti var konstatēt no tiešiem pierādījumiem. Administratīvajā procesā visbiežāk tie būs netieši pierādījumi, kas norāda, ka nodokļu maksātājs rīkojies darījuma organizēšanā komerciāli neraksturīgā vai nesaprātīgā veidā, pretrunīgi nodokļu maksātāja skaidrojumi par darījuma norisi un tamlīdzīgi (*sk. sal. Augstākās tiesas 2015.gada 7.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-953/2015 7.punktu*).

Apgabaltiesa uzskata, ka minētās atziņas ir piemērojamas arī izskatāmajā lietā.

[17] No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka strīdus darījuma dalībnieki ir snieguši dažādus paskaidrojumus par strīdus darījuma norisi un apstākļiem.

[17.1] Pieteicējas amatpersona /pers. C/ 2017.gada 12.aprīlī ir paskaidrojis VID, ka pieteicējas pamatdarbības veids ir kokapstrāde. Auditējamajā periodā (2016.gada jūlijs) pieteicēja ir iegādājusies 2 iekārtas, kas atvieglo ražošanu (*lietas 1.sējuma 229.lapa*). Informāciju par iekārtām esot ieguvis interneta portāla vietnē ss.lv, sazinājies ar abiem iekārtu pārdevējiem un izteicis vēlēšanos iegādāties iekārtas. Pieteicēja pārstāvis sākotnēji esot iepazinies ar darījuma partneru piedāvātajām iekārtām ar interneta starpniecību, bet vēlāk precizējis interesējošo informāciju telefoniski, kā arī veicis fotogrāfiju izpēti un apskatījis iekārtas dabā. Pats personīgi vienojies par noteikumiem ar darījuma partneriem. No S I A /Nosaukums B/ puses pārstāvis bijis /pers. B/ (*lietas 1.sējuma 229.lapa, tostarp lapas otrā puse*). Pieteicējas pārstāvis nezina, no kā S I A /Nosaukums B/ iegādājās lietotās iekārtas (*lietas 1.sējuma 230.lapa*). Samaksa SIA /Nosaukums B/ veikta pa daļām, bet atlikusī nesamaksātā daļa (21 320 *euro*) uz 2017.gada 12.aprīli bijusi kā garantija, ka iekārtas darbosies atbilstoši tehniskajām prasībām norunātajā garantijas laikā (*lietas 1.sējuma 231.lapas otrā puse*).

[17.2] SIA /Nosaukums B/ pārstāvis /pers. B/ 2017.gada 18.aprīlī VID sniedzis paskaidrojumu, ka SIA /Nosaukums B/ nodarbojas ar kokmateriālu un lietotu iekārtu tirdzniecību. /pers. B/ apstiprināja, ka bijis jau iepriekš pazīstams ar pieteicējas valdes locekli /pers. C/. Strīdus preci SIA /Nosaukums B/ esot iegādājusies no SIA /Nosaukums C/ (*lietas 2.sējuma 16.lapa*).

[17.3] Strīdus darījuma laikā SIA /Nosaukums B/ reģistrētā amatpersona bija Moldovas pilsonis /pers. E/ (*/pers. E/*).

S I A /Nosaukums B/ amatpersonas /pers. E/ (*/pers. E/*) vārdā 2016.gada 20.decembrī elektroniski nosūtīts paskaidrojums VID par strīdus darījumu ar pieteicēju. Paskaidrojumā norādīts, ka SIA /Nosaukums B/ darbinieks /pers. B/ ar pieteicējas amatpersonu ir personīgi pazīstams un jau sen uztur kontaktus. /pers. B/ arī pateicis, ka pieteicējas amatpersona meklē konkrēto iekārtu. Nekādi starpnieki darījumā nebija iesaistīti. SIA /Nosaukums B/ meklē gan jaunas, gan lietotas iekārtas un tehniku Latvijā un ārpus Latvijas teritorijas. SIA /Nosaukums B/ iekārtu nopirkusi no SIA /Nosaukums C/ (pavadzīmes Nr.DB 070116, izrakstīta 2016.gada 28.jūlijā). Prece jau pirms pārdošanas atradusies pieteicējas teritorijā, kur to atvedusi iekārtas pārdevēja SIA /Nosaukums C/. Apmaksa par iekārtu nav veikta, jo nav izdevies realizēt iegādāto iekārtu no Zviedrijas un tehniku, kas nopirkta par saņemto naudu. SIA /Nosaukums B/ cer to drīzumā atrisināt un pabeigt norēķinus (*lietas 2.sējuma 9.lapa*).

[17.4] Apstrīdēšanas iesniegumā par lēmumu par pieteicējas nodokļu audita rezultātiem pieteicēja ir norādījusi, ka 10 gadu sadarbības laikā starp /pers. B/ un /pers. C/ neesot bijusi saistība ar krāpnieciskām ķēdēm. Tas dod skaidru priekšstatu, ka pieteicējas valdes loceklis slēdza darījumu nevis ar gadījuma cilvēku, bet ar cilvēku, ar kuru ir sadarbojies, un kam bija jau zināma uzticēšanās, pateicoties iepriekš veiktajiem darījumiem ar iekārtām (*lietas 1.sējuma 192.lapa otrā puse*).

Izvērtējot paskaidrojumus, kā arī atbilstoši strīdus darījumu dokumentos norādītajam, secināms, ka pieteicēja iegādājusies savai saimnieciskajai darbībai nepieciešamu, samērā dārgu, bet lietotu iekārtu, no SIA /Nosaukums B/, kuru pārstāvēja pieteicējas amatpersonai /pers. C/ ļoti labi zināma persona /pers. B/, kurš iepriekš sadarbībā ar pieteicēju ir pārstāvējis arī citu uzņēmumu, proti, SIA /Nosaukums D/.

Neraugoties uz minēto, apgabaltiesa konstatē, ka /pers. C/ un /pers. B/ sniegtā informācija par strīdus darījuma apstākļiem ir atšķirīga un pretrunīga. Turklāt izteikti pretrunīga ir arī pieteicējas pārstāvja /pers. C/ sākotnēji sniegtā un vēlāk sniegtā informācija.

Apgabaltiesa uzskata, ka minētais nebūtu iespējams, ja strīdus darījumu dokumentos uzrādītais darījums būtu reāli veikts un to būtu veikušas dokumentos norādītās personas. Lietā konstatētās pretrunas (sk. arī pirmās instances tiesas

spriedumā konstatēto) nav novēršamas un nav loģiski izskaidrojamas. Turklāt apgabaltiesas ieskatā visu šajā lietā konstatēto būtisko nesakritību nejauša sagadīšanās objektīvi nav iespējama, jo pretrunu ir pārāk daudz.

[18] Pieteicējas pārstāvis par strīdus darījumu sākotnēji ir paskaidrojis, ka informāciju par iekārtām ieguva interneta portāla vietnē *ss.lv*, bet pēc tam sazinājies ar abiem iekārtu pārdevējiem un izteicis vēlēšanos iegādāties iekārtas.

Tādējādi no /pers. C/ sākotnēji sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka vienas iekārtas pārdevēja bija SIA /Nosaukums B/, bet informācija par iekārtām tika iegūta iepriekš minētajā interneta portāla vietnē.

Savukārt SIA /Nosaukums B/ amatpersonas vārdā 2016.gada 20.decembrī VID elektroniski nosūtītajā paskaidrojumā par strīdus darījumu ar pieteicēju ir norādīts, ka uzņēmuma darbinieks /pers. B/ ar pieteicējas amatpersonu ir personīgi pazīstams un sen uztur kontaktus. /pers. B/ arī esot pateicis, ka pieteicējas amatpersona meklē konkrēto iekārtu.

No minētā paskaidrojuma izriet citi apstākļi, proti, SIA /Nosaukums B/ par pieteicējas vēlmi iegādāties iekārtu ir uzzinājusi no sava darbinieka /pers. B/. Līdz ar to ir konstatējama pretruna darījuma dalībnieku sniegtajā informācijā par darījuma apstākļiem, jo pieteicējas pārstāvis /pers. C/ nevienā no saviem paskaidrojumiem nav norādījis, ka par iespēju iegādāties strīdus pavadzīmē minēto iekārtu viņš uzzināja no /pers. B/, ar kuru viņi sadarbojās 10 gadus.

Novērtējot lietā esošos strīdus darījumā iesaistīto personu paskaidrojumus, nav arī saprotams, kurā brīdī pieteicējas pārstāvis ir meklējis internetā informāciju par iekārtām, kurā brīdī un uz kurieni devies apskatīt iekārtas dabā, ja tās pirms strīdus darījuma jau atradās pieteicējas teritorijā.

Lietā arī nav pierādījumu, kas apstiprinātu pieteicējas pārstāvja /pers. C/ apgalvojumu, ka pirms strīdus darījuma SIA /Nosaukums B/ informāciju par iekārtu bija izvietojusi interneta portālā *ss.lv*.

[19] Apgabaltiesa konstatē, ka administratīvajā procesā iestādē un tiesvedības gaitā pieteicējas amatpersona /pers. C/ vairākkārt ir mainījis savus paskaidrojumus par strīdus darījuma norisi un dalībniekiem.

No pieteicējas apelācijas sūdzībā norādītā ir nepārprotami secināms, ka SIA /Nosaukums B/ strīdus darījumā ir bijusi tikai starpniece, nevis iekārtas piegādātāja (*lietas 2.sējuma 142.lapa, sk. arī lapas otru pusi*).

Minētais nonāk pretrunā gan ar /pers. C/ sākotnēji sniegto paskaidrojumu, gan ar strīdus darījumu dokumentos norādīto, gan arī ar SIA /Nosaukums B/ amatpersonas /pers. E/ (*/pers. E/*) vārdā 2016.gada 20.decembrī elektroniski nosūtīto paskaidrojumu, ka nekādi starpnieki strīdus darījumā nebija iesaistīti (*lietas 2.sējuma 9.lapa*).

Vēl jo vairāk, ņemot vērā apstākli, ka /pers. C/ un /pers. B/ ir sadarbojušies 10 gadus, pieteicējas pārstāvja rīcībā bija jābūt informācijai par darījuma apstākļiem, tostarp par darījumā iesaistītu starpnieku un to, ka SIA /Nosaukums B/ nemaz nav iekārtas īpašniece un piegādātāja.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa uzskata, ka pieteicējas pārstāvis zināja (viņam bija jāzina), kādos darījumos viņš iesaistās, kā arī zināja to, ka strīdus darījuma dokumenti satur nepatiesu informāciju, jo SIA /Nosaukums B/ nebija pavadzīmē norādītās iekārtas piegādātāja.

[20] Pieteicējas pārstāvis ir apgalvojis, ka atlikusī nesamaksātā daļa 21 320 *euro* paturēta kā garantija, ka iekārtas darbosies atbilstoši tehniskajām prasībām norunātajā garantijas laikā.

Tomēr, kā to ir pareizi konstatējusi arī pirmās instances tiesa, Līgumā (*lietas 1.sējuma 239-240.lapa*) nekas nav minēts par garantijas veidu, garantijas maksu un garantijas laiku.

Līguma 4.2.apakšpunktā cita starp ir noteikts, ka jebkuri līguma grozījumi ir spēkā tikai tad, ja puses par to ir vienojušās rakstveidā, sastādot par to atsevišķu vienošanos.

Apgabaltiesai nav iesniegta attiecīga rakstveida vienošanās, kas būtu uzskatāma par Līguma neatņemamu sastāvdaļu.

No pieteicējas apelācijas sūdzības secināms, ka atlikusī daļa arī uz apelācijas sūdzības iesniegšanas brīdi (t.i., 2018.gada 26.martā) nebija samaksāta (*lietas 2.sējuma 133.lapa*).

Minētos apstākļus nav iespējams loģiski izskaidrot gadījumā, ja strīdus darījums būtu faktiski noticis.

Apgabaltiesa ņem vērā arī to, ka par ievērojamu summu tika pārdota lietota iekārta *(lietas 1.sējuma 239.lapa*), bet SIA /Nosaukums B/ nebija iekārtas īpašniece un iekārta nekad nav bijusi SIA /Nosaukums B/ valdījumā. Atbilstoši SIA /Nosaukums B/ vārdā sniegtajiem paskaidrojumiem tā iegādājusies iekārtu tajā pašā dienā 2016.gada 28.jūlijā no SIA /Nosaukums C/. Līdz ar to nav loģiski saprotams, kādu garantiju, ka iekārtas darbosies atbilstoši tehniskajām prasībām norunātajā garantijas laikā, SIA /Nosaukums B/ būtu varējusi pieteicējai sniegt (arī Līgumā nekas tāds nav paredzēts). Turklāt no paskaidrojumiem izriet, ka iekārtas jau pirms strīdus darījuma ir bijušas pieteicējas teritorijā, tās netika pārvietotas (kas savukārt atbilst pavadzīmes datiem).

Tā kā iekārta ir nozīmīga pieteicējas saimnieciskajā darbībā, būtu loģiski sagaidāms, ka pieteicēja būtu nostiprinājusi Līgumā arī nosacījumus par iekārtas pārbaudes laiku un par garantiju. Iekārta bija lietota, tātad pastāvēja lielāks risks bojājumiem iekārtas ekspluatācijas laikā. Turklāt pienācīgu garantiju, ka iekārta darbosies atbilstoši tehniskajām prasībām, būtu bijis jācenšas iegūt no iekārtas īpašnieka, nevis no uzņēmuma, kas darījumā ir tikai starpnieks (atbilstoši apelācijas sūdzībā norādītajam).

[21] Apgabaltiesa konstatē, ka apelācijas sūdzībā ietvertie apsvērumi nenovērš, neatspēko un loģiski neizskaidro Administratīvās rajona tiesas spriedumā konstatētās neatbilstības, nesakritības un pretrunas.

Pieteicēja argumentē, ka atsevišķas kļūdas darījumu dokumentos nevar būt par pamatu, lai darījumu apšaubītu.

Minētajam pieteicējas argumentam apgabaltiesa varētu piekrist tad, ja tas būtu vienīgais nodokļu administrācijas

konstatētais trūkums, turklāt, ja konstatētās kļūdas varētu tikt atzītas par nebūtiskām.

Turpretī izskatāmajā gadījumā ir konstatēta virkne neatbilstību pieteicējas iesniegtajos dokumentos, turklāt dokumentos ietvertās ziņas nesakrīt ar dokumentos uzrādīto strīdus darījuma dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem par strīdus darījuma norisi.

Pirmās instances tiesa ir pamatoti nodibinājusi faktu, ka pavadzīmē norādītais preces nosaukums nerada iespēju identificēt konkrētu preci, jo nav norādīta preci identificējoša informācija, bet preces ražotāja nosaukums ir norādīts kļūdaini (*Kalffas,* nevis *Kallfass*). No lietā iesniegtajiem pierādījumiem nav iespējams identificēt iekārtas izcelsmi un tās faktisko piegādātāju, kā arī nerodas iespēja noskaidrot personu, kura veikusi iekārtas transportēšanu. Strīdus darījuma dokumentos uzrādītās personas, kuras it kā ir veikušas strīdus darījumu, nespēj paskaidrot, kad un kura persona ir nogādājusi iekārtu pieteicējas teritorijā. Pavadzīmē savukārt ir norādīts, ka prece piegādāta bez pārvietošanas, t.i., pirms strīdus darījuma prece jau bija pieteicējas teritorijā.

Nav iespējams loģiski izskaidrot faktu, ka pavadzīmē un Līgumā norādītais preces apmaksas veids nesakrīt. Nav arī iesniegta nekāda cita rakstveida vienošanās, ko varētu uzskatīt par Līguma neatņemamu sastāvdaļu.

Atbilstoši audita laikā iegūtajai informācijai SIA /Nosaukums B/ reģistrētā amatpersona /pers. E/ (*/pers. E/*), kurš ir Moldovas pilsonis, pārbaudāmajā periodā nav ieceļojis Latvijas Republikas teritorijā, kā arī /pers. E/ (*/pers. E/*) nebija izsniegtas attiecīgas uzturēšanās un darba atļaujas. Līdz ar to /pers. E/ (*/pers. E/*) nevarēja izdot pilnvaru /pers. B/, kā arī /pers. E/ (*/pers. E/*) neveica SIA /Nosaukums B/ saimniecisko darbību pārbaudāmajā periodā.

Turklāt nav konstatējama neviena persona, kura pārbaudāmajā periodā būtu bijusi tiesīga un kurai būtu bijusi iespēja rīkoties SIA /Nosaukums B/ vārdā.

Ir pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka SIA /Nosaukums B/ amatpersona /pers. E/ (*/pers. E/*) 2016.gada 5.jūlijā neatradās Latvijas Republikas teritorijā un līdz ar to nevarēja izdot lietā iesniegto pilnvaru (*lietas 2.sējuma 18.lapa*), kurā norādīts, ka tā ir izdota Rīgā.

Ievērojot /pers. C/ un /pers. B/ ilgstošo pazīšanos un sadarbību 10 gadu periodā, apgabaltiesas ieskatā nav ticams, ka /pers. C/ nezināja, ka /pers. B/ nav tiesīgs rīkoties SIA /Nosaukums B/ vārdā, jo uz strīdus darījuma noslēgšanas brīdi pēc darījuma dokumentiem nav konstatējama /pers. B/ saistība ar SIA /Nosaukums B/. Vēlāk iesniegtā /pers. B/ pilnvara satur nepatiesu informāciju, jo 2016.gada 5.jūlijā Rīgā tā nevarēja tikt izdota, turklāt tā arī nav minēta strīdus darījumu dokumentos.

Pieteicēja nav loģiski izskaidrojusi, kad un kādos apstākļos noformētas abas lietā iesniegtās pavadzīmes (*lietas 1.sējuma 234. un 235.lapa*), kas atšķiras gan pēc noformējuma, gan arī pēc satura.

Pieteicēja nav norādījusi loģisku un ticamu pamatojumu, kādēļ Līgums, /pers. B/ pilnvara un pieņemšanas-nodošanas akts netika iesniegti VID, kad tika uzsākts audits, jo minētajiem dokumentiem bija jābūt pieteicējas rīcībā. Tāpat arī nav loģiski izskaidrotas pretrunas minētajos dokumentos, neraugoties uz to, ka tie visi it kā attiecas uz strīdus darījumu. Pavadzīmē nav atsauces ne uz Līgumu, ne arī uz /pers. B/ pilnvaru.

Ir pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka reālas saimnieciskās darbības ietvaros nebūtu loģiski izskaidrojama atšķirīgas piegādes un apmaksas kārtības noteikšana pavadzīmē un Līgumā, vēl jo vairāk tāpēc, ka abi dokumenti it kā noformēti vienā un tajā pašā dienā.

VID ir apsekojis SIA /Nosaukums B/ juridisko adresi, taču uzņēmuma saimnieciskā darbība nav konstatēta. Lietā nav konstatējama SIA /Nosaukums B/ saimnieciskās darbības veikšanas vieta.

Pārbaudē ir konstatētas arī citas fiktīva uzņēmuma pazīmes, proti, SIA /Nosaukums B/ maksājumus valsts budžetā nav veikusi. PVN deklarācijā par 2016.gada jūliju uzrādīts budžetā maksājamais nodoklis 75,32 *euro*, kas nav samaksāts. Kopējais SIA /Nosaukums B/ parāds uz 2017.gada 2.jūniju ir 22 038,19 *euro*.

Novērtējot lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesai nav šaubu par to, ka paskaidrojumu SIA /Nosaukums B/ vārdā VID elektroniskās deklarēšanas sistēmā ir iesniegusi cita, lietā neidentificēta persona, nevis /pers. E/ (*/pers. E/*).

/pers. B/ arī ir sniedzis paskaidrojumu VID, izmantojot VID elektroniskās deklarēšanas sistēmu, taču minētais paskaidrojums ar lietā esošajiem pierādījumiem neapstiprinās.

VID pārbaudē iegūtie pierādījumi nepārprotami liecina par to, ka arī SIA /Nosaukums B/ norādītie darījumu partneri – SIA /Nosaukums C/ un SIA /Nosaukums E/ strīdus darījumu nevarēja veikt.

Lietā ir rūpīgi izvērtēta arī strīdus darījuma ekonomiskā būtība. Atbilstoši dokumentos norādītajam SIA /Nosaukums B/ uzrāda preces iegādi un realizāciju vienas dienas laikā, turklāt preces vērtība ir samazinājusies par 1 %, kas ir pilnīgi neraksturīgi normālai komercpraksei, jo uzņēmuma saimnieciskā darbība ir vērsta uz peļņas gūšanu.

Pieteicēja nav spējusi izskaidrot pat to, kādā veidā strīdus prece ir nonākusi tās teritorijā, kura persona un kad iekārtu tur nogādājusi.

Minētie lietā konstatētie apstākļi rada pamatotas šaubas par strīdus darījuma faktisko esību. Katru no minētajiem apstākļiem atsevišķi vēl varētu vērtēt kā nejaušību, taču visu lietā konstatēto apstākļu kopums nav izskaidrojams kā sagadīšanās. VID konstatētie apstākļi un pārbaudē iegūtie pierādījumi norāda uz dokumentu noformēšanu par neesošu darījumu.

Novērtējot lietā esošos pierādījumus kontekstā ar minētajiem apstākļiem, apgabaltiesa secina, ka /pers. C/ un /pers. B/ nesniedz patiesu informāciju. Tāpat arī strīdus darījuma dokumenti satur nepatiesu informāciju, jo SIA /Nosaukums B/ nebija strīdus preces piegādātāja pieteicējai un SIA /Nosaukums B/ rekvizīti ir izmantoti faktiski neesoša darījuma noformēšanai. Apgabaltiesas ieskatā lietā konstatētajos apstākļos (īpaši ievērojot to, ka /pers. C/ bija ilgstoši personīgi pazīstams ar /pers. B/) pieteicēja nevarēja nezināt, ka strīdus darījuma dokumenti satur nepatiesu informāciju, taču,

neraugoties uz minēto, pieteicēja tos ir reģistrējusi savā grāmatvedībā, lai nepamatoti gūtu fiskālas priekšrocības atskaitītā priekšnodokļa veidā.

[22] Atbilstoši pieteicējas iesniegtajiem dokumentiem un paskaidrojumiem pieteicēja par preci samaksāja 90 000 *euro*, tai skaitā PVN 21 % 15 619,83 *euro* (*lietas 1.sējuma 236.lapa*), savukārt kā priekšnodokli par strīdus darījumu pieteicēja atskaitīja 19 320 *euro*.

Pievienotās vērtības likuma 106.panta pirmā daļa noteic, ka priekšnodokļa korekcija veicama, ja mainās atskaitītā priekšnodokļa apmērs (piemēram, anulēti pirkumi vai saņemtas atlaides).

Līdz apelācijas sūdzības iesniegšanas brīdim pieteicēja nav veikusi pilnu samaksu par iekārtu, kā arī nav veikusi priekšnodokļa korekcijas atbilstoši aktuālajai situācijai (74380,17 *euro* un PVN 21 % 15 619,83 *euro*, kopā 90 000 *euro*, nevis 92 000 *euro* un PVN 21 % 19 320 *euro*, kopā 111 320 *euro*).

Minētie apstākļi tikai pastiprina šaubas par strīdus darījumu.

[23] Pieteicēja argumentē, ka pirkuma līgums var arī netikt iesniegts VID, ja tas satur uzņēmuma konfidenciālu informāciju vai cita veida komercnoslēpumu.

Minētajam pieteicējas argumentam apgabaltiesa nevar piekrist.

Likuma „Par grāmatvedību" 4.panta pirmā daļa noteic, ka grāmatvedībā par komercnoslēpumu nav uzskatāma informācija un dati, kas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem iekļaujami uzņēmuma pārskatos.

Saskaņā ar minētā panta otro daļu visa pārējā uzņēmuma grāmatvedībā esošā informācija uzskatāma par komercnoslēpumu un ir pieejama vienīgi revīzijām, nodokļu administrācijai nodokļu aprēķināšanas pareizības pārbaudei, kā arī citām institūcijām likumdošanas aktos paredzētajos gadījumos.

Ievērojot minēto, komersants nodokļu administrācijas amatpersonām nodrošina iespēju piekļūt visai uzņēmuma grāmatvedībā reģistrētajai informācijai, kas ir nepieciešama nodokļu un nodevu aprēķināšanas un maksāšanas pareizības pārbaudes veikšanai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

[24] Pieteicēja apgalvo, ka pie vienādiem apstākļiem VID ir pieņēmis atšķirīgus lēmumus. Audita nobeiguma sarunā kā iespējamie fiktīvie darījumi tika minēti divi darījumi, proti, strīdus darījums (ar SIA /Nosaukums B/) un darījums ar SIA „Wood AB".

Pieteicēja uzskata, ka, mainot savu viedokli par darījumu ar SIA „Wood AB", VID vairs nebija tiesību apstrīdēt darījumu ar SIA /Nosaukums B/.

Apgabaltiesa atzīst, ka minētais pieteicējas viedoklis nav pamatots.

Nobeiguma sarunas protokolā ir norādīts, ka pieteicēja ir iepazīstināta ar provizoriskajiem audita rezultātiem, jo tā kā vēl tiek veikts audits, audita rezultāts vēl var tikt koriģēts līdz lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanai (*lietas 1.sējuma 164.lapas otrā puse*).

No Lēmuma pamatojumā ietvertajiem apsvērumiem ir saprotams, ka darījumu ar SIA „Wood AB" VID ir atzinis tādēļ, ka no Igaunijas nodokļu administrācijas saņemtā informācija apstiprina minētā darījuma faktisko esību (*lietas 1.sējuma 22.lapa*). Tāpat arī Nobeiguma sarunas protokolā norādīts, ka saskaņā ar Igaunijas nodokļu administrācijas sniegto informāciju *Natural LTD* pārdevusi preci (šķirošanas līnija) SIA „Wood AB", šķirošanas līniju demontāžu un transportu organizējis pircējs (*lietas 1.sējuma 159.lapa*).

Secināms, ka par pieteicējas darījumiem ar SIA /Nosaukums B/ un ar SIA „Wood AB" nodokļu administrācijas rīcībā bija atšķirīga informācija, jo pārbaudes gaitā pieteicējas darījums ar SIA „Wood AB" apstiprinājās, bet darījums ar SIA /Nosaukums B/ neapstiprinājās. Atšķirībā no strīdus darījuma (ar SIA /Nosaukums B/) VID pārbaudes gaitā guva apstiprinājumu tam, ka SIA „Wood AB" rīcībā bija prece, ko pārdot pieteicējai, savukārt SIA /Nosaukums B/ nevarēja piegādāt pavadzīmē uzrādīto iekārtu.

Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējas pārstāvis /pers. C/ ir spējis sniegt konkrētus un konsekventus paskaidrojumus par darījumu ar SIA „Wood AB" (*lietas 1.sējuma 71.-84.lapa*). Savukārt par darījumu ar SIA /Nosaukums B/ pieteicējas pārstāvja paskaidrojumi ir vairākkārt mainīti, turklāt tie ir pretrunīgi un neapstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem (tostarp pat ar strīdus darījumu dokumentos norādīto).

Līdz ar to pieteicēja nepamatoti uzskata, ka tās uzrādītie darījumi ar SIA /Nosaukums B/ un ar SIA „Wood AB" nodokļu administrācijai bija jānovērtē vienādi.

[25] Pieteicēja kļūdaini uzskata, ka VID bija pienākums iesniegt pilnvaras, kas apliecinātu nodokļu administrācijas amatpersonu kompetenci.

Pārvaldes iestāžu amatpersonu kompetence izriet jau no publisko tiesību normām, t.i., likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu", kā arī amatpersonu amatu aprakstiem (*sk. sal. Augstākās tiesas 2015.gada 27.marta rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-630/2015 4.punktu*).

Lietā ir VID Nodokļu kontroles pārvaldes direktora vietnieka amata apraksts, kas paredz amatpersonas tiesības, pamatojoties uz likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 4.panta otrās daļas 11.[1] punktu, pieņemt lēmumu par nodokļu maksātāju nodokļu aprēķinu un nodokļu maksājumu revīziju (auditu) veikšanu (*lietas 1.sējuma 216.lapas otra puse*).

VID ir iesniedzis arī Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu ceturtās audita daļas vadītājas amata aprakstu, kas paredz amata tiesības, pamatojoties uz likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 4.panta otrās daļas 12.punktu un

10.panta pirmās daļas 10.punktu pieņemt lēmumu par nodokļu maksājumu revīzijas (audita) rezultātā budžetā papildus ieskaitāmo maksājumu noteikšanu (*lietas 1.sējuma 219.lapa*).

Ir iesniegti arī VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu ceturtās audita daļas galveno nodokļu inspektoru amatu apraksti (*lietas 1.sējuma 212.-213.lapa un 220.-221.lapa*), kas paredz amata pienākumu veikt nodokļu auditu.

Secināms, ka nodokļu auditu pieteicējas lietā ir veikušas un lēmumus ir pieņēmušas atbilstošas nodokļu administrācijas amatpersonas savas kompetences ietvaros.

Līdz ar to apgabaltiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas pausto viedokli, ka VID nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu ceturtās audita daļas vadītāja nebija tiesīga pieņemt lēmumu, jo viņai ar pieteicējas auditu nebija nekāda tiesiska sakara. Kā jau tika izskaidrots, lēmuma par audita rezultātiem pieņemšana ietilpst minētās VID amatpersonas amata pienākumos. Tas nozīmē, ka nebija jāizdod atsevišķs rakstveida norīkojums – pieņemt lēmumu par audita (kuru veic šīs amatpersonas vadītās nodaļas nodokļu inspektori) rezultātiem.

[26] Pieteicēja uzskata, ka VID ģenerāldirektore izskatāmajā gadījumā ir nepamatoti pagarinājusi audita veikšanas termiņu par 30 dienām, jo pieteicējas ieskatā nodokļu administrācijas amatpersonas būtu varējušas pabeigt pārbaudi 90 dienās.

Minētajam pieteicējas viedoklim apgabaltiesa nepiekrīt.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 3.^{1}daļa noteic, ka nodokļu administrācijas augstākā amatpersona ir tiesīga pagarināt nodokļu revīzijas (audita) lēmuma pieņemšanas termiņu līdz 30 dienām, ja ir nepieciešama papildu informācija nodokļu revīzijas (audita) veikšanai.

Augstākā tiesa ir norādījusi, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 3.^{1} daļas jēga ir iedibināt sistēmu, ka tikai iestādes augstākā amatpersona izlemj tādu būtisku jautājumu kā privātpersonas tiesību ierobežojuma samērīgums sakarā ar ieilgušu nodokļu pārbaudi (*sk. Augstākās tiesas 2017.gada 7.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-269/2017 9.punktu*).

Lietā nav strīda par to, ka lēmumu par audita termiņa pagarināšanu ir pieņēmusi VID augstākā amatpersona. Faktu, ka lēmumu par audita termiņa pagarināšanu ir pieņēmusi VID ģenerāldirektore, apstiprina arī lietā esošie pierādījumi (*lietas 1.sējuma 51.lapa*). Tādējādi minētais procesuālais lēmums ir pieņemts VID augstākās amatpersonas kompetences ietvaros.

Apgabaltiesa nevar piekrist pieteicējas izvirzītajiem iebildumiem par to, ka termiņa pagarinājums nebija objektīvi nepieciešams.

No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka auditā tika pārbaudīti pieteicējas darījumi ar SIA „Wood AB" un ar SIA „/Nosaukums B/".

Pārbaudes gaitā tika konstatēts, ka par pieteicējas uzrādīto darījumu ar SIA „Wood AB" nepieciešams izprasīt informāciju no Igaunijas nodokļu administrācijas. Savukārt pēc atbildes saņemšanas no Igaunijas nodokļu administrācijas iegūtā informācija bija jāizvērtē kopsakarā ar pārējiem audita lietā iegūtajiem materiāliem.

Apgabaltiesa uzskata, ka minētā VID rīcība izskatāmajā gadījumā ir bijusi objektīvi nepieciešama, tā ir bijusi situācijai atbilstoša un nozīmīga audita lietā, lai pareizi noskaidrotu un izvērtētu sākotnēji apšaubīto darījumu apstākļus. Turklāt minētā nodokļu administrācijas rīcība ir bijusi pieteicējai labvēlīga, jo pēc visu pārbaudē iegūto pierādījumu novērtēšanas viens no sākotnēji apstrīdētajiem darījumiem vairs netika apšaubīts.

Savukārt pieteicēja savos iebildumos ir nonākusi pretrunās. No vienas puses, pieteicēja argumentē, ka tas apstāklis, ka Lēmumā darījums ar SIA „Wood AB" vairs netika apstrīdēts, ap liecina audita veikšanas termiņa pagarinājuma prettiesisko raksturu. Tomēr, no otras puses, pieteicēja ceļ iebildumus arī par to, ka atbilstoši 2017.gada 1.jūnija Nobeiguma sarunas protokolā (*lietas 1.sējuma 156.-165.lapa*) norādītajam darījums ar SIA „Wood AB" vēl tika apšaubīts.

Kā jau iepriekš tika norādīts, audita nobeiguma sarunas protokolā ir īpaši uzsvērts tas, ka pārbaude joprojām turpinās un ka rezultāti ir tikai provizoriski.

Secināms, ka pārbaudes gaitā iegūtie pierādījumi tika analizēti un pārbaudīti līdz pat lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanai. Tādējādi tas apstāklis, ka audita rezultātā viens no sākotnēji apšaubītajiem darījumiem tomēr tika atzīts, norāda uz rūpīgu pārbaudes veikšanu, nevis uz to, ka audita veikšanas termiņš būtu pagarināts nepamatoti.

Atbilstoši tiesu prakses atziņām audita laikā tieši nodokļu administrācija ir kompetentā persona novērtēt, kuri apstākļi un pierādījumi ir pārbaudāmi. Tiesas vērtējums par pārbaudes darbību lietderību, ja vien nepastāv acīmredzami neatbilstošas un ar pārbaudes objektu nesavienojamas darbības, būtu nepamatota iejaukšanās valsts pārvaldes kompetencē (*sk. sal. Augstākās tiesas 2016.gada 28.aprīļa lēmuma lietā Nr.SKA-881/2016 6.punktu*).

Izskatāmajā gadījumā apgabaltiesa nekonstatē VID amatpersonu veiktas nelietderīgas, neatbilstošas vai ar pieteicējas auditu nesavienojamas darbības.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa uzskata, ka pieteicējas audita veikšanas termiņa pagarināšana šajā gadījumā bija nepieciešama un pamatota.

[27] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 49.panta ceturto daļu, ja šis likums vai cits normatīvais akts nosaka termiņu, kurā iestādei administratīvā procesa gaitā jāizpilda procesuālā darbība, kas iesniedzējam vai iespējamam administratīvā akta adresātam ir nelabvēlīga, pēc termiņa izbeigšanās šo procesuālo darbību vairs nevar izpildīt, ja vien iestādes pieļautajam termiņa nokavējumam nav pienācīga pamatojuma.

Atbilstoši tiesu praksē nostiprinātajām atziņām administratīvā akta izdošana (Lēmuma pieņemšana) nav procesuāla darbība (*sk. sal. Augstākās tiesas 2010.gada 13.maija sprieduma lietā Nr.SKA-207/2010 13.punktu*).

Ievērojot minēto, secināms, ka Administratīvā procesa likuma 49.panta ceturto daļu nav pamata attiecināt uz lēmuma par audita rezultātiem (kas ir administratīvais akts) pieņemšanu.

Izvērtējot pārsūdzētā administratīvā akta tiesiskumu, tiek pārbaudīti arī administratīvā akta izdošanas procesā pieņemtie procesuālie lēmumi un citas procesuālās darbības. Šajā gadījumā lēmums par audita rezultātiem ir pieņemts likumā noteiktajā termiņā, ņemot vērā audita veikšanas termiņa pagarinājumu par 30 dienām.

Apgabaltiesa nekonstatē materiālo tiesību normu vai procesuālo tiesību normu pārkāpumus VID rīcībā, kas varētu būt par tiesisku pamatu Lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt S I A /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pienākumu izpildītājas 2017.gada 20.septembra lēmuma Nr.30.2-22.9/5013 atcelšanu un mantisko zaudējumu atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente R.Paegle

Tiesneses I.Kaļiņina

M.Osmane